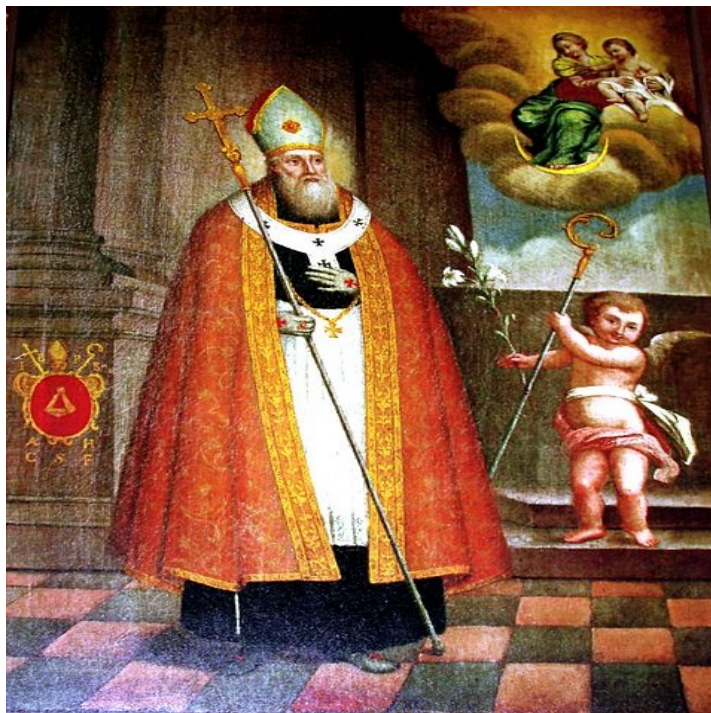

21 października
wspomnienie dobrowolne bł. Jakuba Strzemię (Strepy), biskupa
– patrona wzywanego w bólach głowy

Jakub Strepa herbu Strzemię urodził się w 1340 r. Pochodził z diecezji krakowskiej, ale rodzina jego osiedliła się we Włodzimierzu na Rusi. Wstąpił do zakonu franciszkanów i był członkiem Stowarzyszenia Braci Pielgrzymujących dla Chrystusa we Lwowie. Stolica Apostolska wyposażyła tę instytucję misyjną, utworzoną w zakonie dominikanów i franciszkanów dla działań na Rusi i Mołdawii, w rozległe przywileje duszpasterskie.

W latach 1385-1388 Jakub był gwardianem franciszkańskiego klasztoru Świętego Krzyża we Lwowie. Z ówczesnych akt wynika, że był nie tylko gorliwym przełożonym konwentu, ale troszczył się także o dobro Kościoła na Rusi. Dowodem wielkiego zaufania, jakim Jakub cieszył się w Rzymie, było mianowanie go inkwizytorem na całą Ruś.

27 czerwca 1391 r. papież Bonifacy IX mianował Jakuba drugim (po Bernardzie) arcybiskupem Halicza. Sakrę biskupią Jakub przyjął w Tarnowie w 1392 r. Znał już wtedy bardzo dobrze swoją metropolię, którą jako misjonarz wiele razy przemierzył pieszo. Ponieważ była to metropolia nowa, powstała w roku 1367, nie było w niej jeszcze ani katedry, ani kapituły. Kościołów i kapłanów było bardzo mało; nawet granice diecezji nie były dokładnie ustalone. We wsiach mieszkała głównie ludność prawosławna (ruska). Nowemu arcybiskupowi przyszło organizować metropolię właściwie od podstaw.

Za punkt wyjścia pracy obrał sobie wizytację swojej rozległej diecezji. Zamieszkał w drewnianym domku przy klasztorze lwowskim. Stamtąd udawał się do miast i osiedli. Wszędzie, gdzie byli panowie polscy, zachęcał ich do fundowania nowych kościołów, które czynił ośrodkami parafialnymi. Popierał gorliwie zakony franciszkanów i dominikanów w ich pracy misyjnej. Bardzo szybko zaczęła topnieć liczba prawosławnych, a powiększała się liczba katolików. Nie mając jeszcze kapituły, arcybiskup Jakub sam rządził diecezją ze swoim oficjałem i notariuszem, który prowadził jego kancelarię. W trudniejszych i ważniejszych sprawach radził się proboszczów i przełożonych klasztorów. W ostatnich latach swoich rządów dobrał sobie do pomocy biskupa Zbigniewa z Łapanowa jako swojego sufragana.

W 1406 r. zorganizował we Lwowie pierwszy synod prowincjonalny dla rozstrzygnięcia pewnych spornych spraw. Tak bardzo zasłużył się dla katolickiej Rusi, że nazwano go "ojcem i stróżem ojczyzny, senatorem mądrym". Jadwiga i Władysław Jagiełło darzyli go szczególnym zaufaniem. Jakub darzył ich wzajemną czią i miłością. Należał do zaufanych doradców Jagiełły. Wielką miłością darzyli go też wierni. Na wiadomość, że zamierza przenieść stolicę metropolii do Lwowa, mieszkańcy miasta bardzo ofiarnie i szczerze zabrali się do budowy katedry. Jej poświęcenia Jakub dokonał w 1404 r.

Zmarł we Lwowie 20 października 1409 r. Zgodnie z testamentem został pochowany w chórze franciszkańskiego kościoła we Lwowie. Przez całe życie był tak ubogi, że w testamencie poza szatami liturgicznymi nie miał dosłownie nic do rozdania. Zostawił po sobie ponad 20 dokumentów. Mówią o nim także źródła postronne.

W swej pobożności miał szczególną cześć dla Najświętszego Sakramentu. Zarządził, aby wieczna lampka paliła się przed tabernakulum, co nie było jeszcze wówczas w Kościele stałym zwyczajem. Dominikańskiemu kościołowi Bożego Ciała we Lwowie nadał odpusty, aby zachęcić lud do licznego udziału w adoracji i wystawieniu w monstrancji, jakie wtedy zaczęło wchodzić w zwyczaj. Wielką cześć miał także dla Matki Bożej.

Zaraz po śmierci zaczęto oddawać mu cześć. Kronikarz napisał o nim taką pochwałę: "Był to mąż wielkiej cnoty, sławny pobożnością, i życia prostego, mogący być wzorem i przykładem dla innych". W latach późniejszych jednak cześć jego zupełnie zanikła - tak dalece, że nie wiadano nawet, gdzie znajduje się jego grób. Znaleziono go dopiero przypadkowo 29 listopada 1619 r. Pod wpływem wciąż rosnącego nabożeństwa i wielu łask, jakie działały się za jego przyczyną, w roku 1777

rozpoczęto kanoniczny proces. 11 września 1790 r. papież Pius VI zatwierdził jego kult i pozwolił obchodzić jego święto. Relikwie bł. Jakuba, spoczywające w kaplicy Chrystusa Ukrzyżowanego w katedrze lwowskiej, po II wojnie światowej przeniesiono do katedry tarnowskiej, a w 1966 r. przewieziono do Lubaczowa. 5 grudnia 2009 r., po blisko 65 latach, relikwie patrona archidiecezji lwowskiej, bł. Jakuba Strzemię, powróciły do katedry rzymskokatolickiej Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny we Lwowie. Uroczystościom przeniesienia i wprowadzenia relikwii do katedry przewodniczył metropolita lwowski, abp Mieczysław Mokrzycki.

W ikonografii bł. Jakub jest przedstawiany w stroju biskupa. Jego atrybut to pieczęć herbowa z wizerunkiem Matki Bożej.

Modlitwy:

Litania

Kyrie elejson, Chryste elejson, Kyrie elejson
Chryste usłysz nas, Chryste wysłuchaj nas
Ojcze z nieba Boże, zmiłuj się nad nami
Synu, Odkupicielu świata Boże, zmiłuj się nad nami
Duchu Święty, Boże, zmiłuj się nad nami
Święta Trójco, Jedyny Boże, zmiłuj się nad nami

Święta Maryjo, Królowo Polski - **módl się za nami**

Błogosławiony Jakubie, jaśniejący żywą wiarą
Błogosławiony Jakubie, umocniony wielką nadzieją
Błogosławiony Jakubie, pałający miłością Boga i bliźniego
Błogosławiony Jakubie, roztropny w działaniu
Błogosławiony Jakubie, sprawiedliwy w rządzeniu
Błogosławiony Jakubie, wstrzeźliwy w używaniu dóbr doczesnych
Błogosławiony Jakubie, mężny w trudnościach i przeciwnościach życia
Błogosławiony Jakubie, pełen darów Ducha Świętego
Błogosławiony Jakubie, gorliwy czcicielu Najświętszego Sakramentu
Błogosławiony Jakubie, miłośniku i apostołe czci Najświętszej Maryi Panny
Błogosławiony Jakubie, chlubo Zakonu Franciszkańskiego
Błogosławiony Jakubie, wielki Pasterzu Lwowa
Błogosławiony Jakubie, niez mordowany w głoszeniu nauki Chrystusowej
Błogosławiony Jakubie, dobry pasterzu owczarni Chrystusowej
Błogosławiony Jakubie, nauczycielu braci odłączonych od Kościoła

Błogosławiony Jakubie, nawracający niewierzących
Błogosławiony Jakubie, opiekunie ubogich
Błogosławiony Jakubie, obrońco uciśnionych
Błogosławiony Jakubie, miłośniku jedności i zgody
Błogosławiony Jakubie, na wzór Chrystusa cichy i pokornego serca
Błogosławiony Jakubie, ojciec i stróżu naszej ojczyzny
Błogosławiony Jakubie, możny patronie przed Bogiem
Błogosławiony Jakubie, wsławiony wielu cudami

Abyśmy Boga kochali nade wszystko, **uproś nam u Boga**
Abyśmy byli wiernymi dziećmi Kościoła Świętego, **uproś nam u Boga**
Abyśmy byli gorliwymi czcicielami Najświętszego Sakramentu, **uproś nam u Boga**
Abyśmy często i godnie przyjmowali Komunię Świętą, **uproś nam u Boga**
Abyśmy byli wiernymi czcicielami Najświętszej Maryi Panny, **uproś nam u Boga**
Abyśmy kochali naszą ojczyznę, **uproś nam u Boga**
Abyśmy kochali naszych bliźnich i wyświadczeni im dobro, **uproś nam u Boga**
Abyśmy ciebie zawsze wzywali i naśladowali, **uproś nam u Boga**
Abyśmy za twoim wstawiennictwem doznawali łask i cudów, **uproś nam u Boga**
Abyśmy z tobą królowali w niebie, **uproś nam u Boga**

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, przepuść nam Panie
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, wysłuchaj nas Panie
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, zmiłuj się nad nami

K. Módl się za nami błogosławiony Jakubie.

W. Abyśmy się stali godnymi obietnic Chrystusowych.

Módlmy się

Boże, Ty obdarzyłeś błogosławionego Jakuba Strzemię, biskupa, apostołską gorliwością w głoszeniu Ewangelii, † spraw, abyśmy za jego wstawiennictwem * zawsze składali Tobie świadectwo przez naszą wiarę i czyny. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków. Amen.